

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o izumih iz delovnega razmerja obsega:

- Zakon o pravicah industrijske lastnine iz delovnega razmerja (Uradni list RS, št. 45/95 z dne 4. 8. 1995),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o pravicah industrijske lastnine iz delovnega razmerja – ZPILDR-A (Uradni list RS, št. 96/02 z dne 14. 11. 2002),
- Zakon o pravicah industrijske lastnine iz delovnega razmerja – uradno prečiščeno besedilo – ZPILDR-UPB1 (Uradni list RS, št. 7/03 z dne 23. 1. 2003),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravicah industrijske lastnine iz delovnega razmerja – ZPILDR-B (Uradni list RS, št. 139/06 z dne 29. 12. 2006),
- Zakon o izumih iz delovnega razmerja – uradno prečiščeno besedilo – ZPILDR-UPB2 (Uradni list RS, št. 15/07 z dne 20. 2. 2007).

ZAKON O IZUMIH IZ DELOVNEGA RAZMERJA

(neuradno prečiščeno besedilo št. 4)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja pravice in obveznosti delodajalcev in delavcev, ki izhajajo iz izumov, ustvarjenih v delovnem razmerju.

2. člen

Izum po tem zakonu je izum, ki po predpisih, ki urejajo industrijsko lastnino, izpolnjuje pogoje za patentno varstvo ali za varstvo s patentom s skrajšanim trajanjem.

3. člen

(1) Izumi, ki jih ustvarjajo delavci, so lahko službeni ali prosti izumi.

(2) Službeni izum je izum, ki je ustvarjen v času trajanja delovnega razmerja. Službeni izum je lahko:

- a) neposredni službeni izum, ki je ustvarjen pri izpolnjevanju pogodbe o zaposlitvi, na izrecno zahtevo delodajalca ali na podlagi posebne pogodbe med delodajalcem in delavcem;
- b) posredni službeni izum, ki je ustvarjen pri opravljanju poklica, če so k nastanku izuma pretežno pripomogle izkušnje, ki si jih je delavec pridobil na delovnem mestu, ali sredstva, ki mu jih je delodajalec dal na razpolago.

(3) Drugi izumi, ki so ustvarjeni v času trajanja delovnega razmerja, so prosti izumi.

4. člen

Prenehanje delovnega razmerja nima učinka na pravice in obveznosti iz tega zakona.

II. VZAJEMNE PRAVICE IN DOLŽNOSTI DELODAJALCEV IN DELAVCEV

5. člen

(1) Delavec, ki je ustvaril izum, mora o izumu brez odlašanja pisno obvestiti delodajalca in pri tem jasno označiti, da gre za obvestilo o izumu. Če je pri ustvaritvi izuma sodelovalo več delavcev, lahko obvestilo o izumu oddajo skupaj.

(2) Delodajalec mora pisno potrditi delavcu prejem obvestila o izumu.

(3) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati:

- a) natančen opis izuma, to je njegove tehnične naloge in njegovo rešitev, ter risbe, ki so potrebne, da bi bil izum razumljiv;
- b) podatke, kako je do izuma prišlo, in izjavo, da gre za neposredni ali posredni službeni izum;
- c) podatke o osebah, ki so sodelovale z delavcem pri ustvaritvi izuma, z opisom njihovega prispevka.

(4) Obvestilo o izumu, ki ne vsebuje vseh podatkov iz prejšnjega odstavka, se šteje za pravilno, če delodajalec v roku enega meseca od njegovega prejema ne zahteva njegove dopolnitve.

6. člen

(1) S prejemom obvestila o službenem izumu ima delodajalec pravico do popolnega prevzema izuma ali do omejenega prevzema izuma.

(2) Delodajalec mora najkasneje v treh mesecih od prejema obvestila o izumu obvestiti delavca, katero pravico do izuma uveljavlja, ter ga hkrati obvestiti, ali se z opredelitvijo izuma strinja.

(3) Če delodajalec o službenem izumu ni bil pisno obveščen, začne teči rok iz prejšnjega odstavka od dneva, ko je za izum izvedel.

7. člen

(1) Delodajalec mora varovati izum, o katerem ga je delavec obvestil, v tajnosti tako dolgo, kot to zahtevajo interesi delavca.

(2) Delavec mora varovati službeni izum v tajnosti, dokler razpolaganje z izumom ne postane prosto v smislu 9. člena tega zakona.

(3) Osebe, ki so izvedele za izum v zvezi z dejavnostjo, ki jo opravljajo po tem zakonu, ne smejo tega znanja izkoristiti in ga tudi ne objaviti.

8. člen

(1) Z vročitvijo pisne izjave delavcu, s katero delodajalec popolno prevzema službeni izum, preidejo na delodajalca vse pravice na izumu.

(2) Z vročitvijo pisne izjave delavcu, s katero delodajalec omejeno prevzema službeni izum, pridobi delodajalec neizključno pravico do uporabe službenega izuma.

(3) Če omejeni prevzem službenega izuma očitno ovira izkoriščanje službenega izuma, lahko delavec zahteva od delodajalca, da v roku dveh mesecev od prevzema izum popolno prevzame ali mu ga da na prosto razpolago.

(4) Če delavec razpolaga s službenim izumom, preden se je delodajalec izjavil v rokih, ki so določeni s tem zakonom, tako razpolaganje nima pravnih učinkov v razmerju do delodajalca, če so z razpolaganjem prizadete njegove pravice.

9. člen

(1) S službenim izumom delavec prosto razpolaga:

- a) če se je delodajalec izumu pisno odpovedal,
- b) če je delodajalec službeni izum omejeno prevzel,
- c) če delodajalec ni v roku treh mesecev od prejema pravilnega obvestila iz 5. člena tega zakona ali v roku dveh mesecev v primeru prevzema iz tretjega odstavka prejšnjega člena izjavil, da popolno prevzame izum.

(2) S službenimi izumi, ki so postali prosti po prejšnjem odstavku, delavec razpolaga brez omejitev iz 19. člena tega zakona.

10. člen

(1) Popolno prevzeti službeni izum mora delodajalec brez odlašanja prijaviti v Republiki Sloveniji za patent ali patent s skrajšanim trajanjem. Kot ustrezna prijava se šteje tudi prijava za patent ali drugo ustrezno pravico industrijske lastnine, ki je bila vložena v tujini.

(2) Če delodajalec ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom in ga delavec pozove, naj prijavi popolno prevzeti službeni izum, pa delodajalec tudi v roku, ki mu ga v pozivu določi delavec, tega ne stori, sme delavec popolno prevzeti službeni izum v imenu in na stroške delodajalca sam prijaviti za patent ali patent s skrajšanim trajanjem v Republiki Sloveniji.

(3) Če delodajalec v tuji državi popolno prevzetega službenega izuma ne prijavi za patent ali drugo ustrezno pravico industrijske lastnine, mora dati za to državo izum na prosto razpolago delavcu in mu omogočiti, da v njej na svoje stroške zahteva varstvo izuma. Izjava, s katero da delodajalec na razpolago izum za vse ali določene države, mora biti dana najpozneje v roku šestih mesecev od vložitve prijave po prvem ali drugem odstavku tega člena, da lahko delavec izkoristi roke za uveljavljanje prednostne pravice.

(4) Delodajalcu ni treba prijaviti popolno prevzetega službenega izuma:

- a) če pridobi mnenje urada, pristojnega za podeljevanje patentov, da izum ne izpolnjuje pogojev za patentno varstvo,
- b) če delavec soglaša, da delodajalec izuma ne prijavi,
- c) če so izpolnjene predpostavke iz 13. člena tega zakona.

11. člen

(1) Delodajalec mora hkrati z vložitvijo prijave službenega izuma za patent ali za patent s skrajšanim trajanjem poslati delavcu prepis prijave in vloženih prilog. Delodajalec mora delavca obveščati o poteku postopka za podelitev patenta pri Uradu.

(2) V postopku za podelitev patenta mora delavec delodajalcu nuditi pomoč s pojasnili o izumu ter dajati potrebne izjave.

12. člen

Če delodajalec pred izplačilom celotne nagrade iz 16. člena tega zakona opusti prijavo popolno prevzetega službenega izuma za patent ali za patent s skrajšanim trajanjem, ali če podeljenega patenta za tak izum noče več vzdrževati, mora o tem obvestiti delavca vsaj tri mesece pred iztekom rednega roka za plačilo pristojbine za vzdrževanje patenta in mu na njegovo zahtevo in na njegove stroške prenesti pravico in predati za varstvo te pravice potrebno dokumentacijo.

13. člen

(1) Če je delodajalec zainteresiran, da je prevzeti službeni izum tajen, in ne gre za zaupni izum po predpisih o industrijski lastnini, ga ni dolžan zavarovati s patentom. V tem primeru je delodajalec dolžan delavcu odmeriti in izplačati celotno nagrado v skladu s tem zakonom.

(2) Pri odmeri nagrade za izum iz prejšnjega odstavka se upošteva tudi škoda, ki jo delavec utрпи, ker izum ni zavarovan s patentom oziroma s patentom s skrajšanim trajanjem.

14. člen

(1) V primeru stečaja ali likvidacije delodajalca ima delavec prednostno kupno pravico do izuma, ki ga je ustvaril in ga je delodajalec popolno prevzel.

(2) V stečaju se zahtevki delavcev do nagrade iz 15., 16. in 20. člena tega zakona poravnajo kot stroški stečajnega postopka.

15. člen

(1) Delavec pridobi pravico do primerne nagrade, ko prejme izjavo delodajalca, da popolno prevzema službeni izum.

(2) Za odmero nagrade so odločilni predvsem gospodarska uporabnost službenega izuma, naloge delavca pri delodajalcu in delež delodajalca pri ustvaritvi izuma.

16. člen

(1) Delavec pridobi pravico do primerne nagrade, ko delodajalec začne izkoriščati omejeno prevzeti službeni izum.

(2) Pri odmeri nagrade se uporablja določba drugega odstavka prejšnjega člena.

17. člen

(1) Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, izda pravilnik o nagradah.

(2) Pravilnik iz prejšnjega odstavka se uporablja le, če je za delavca ugodnejši kot določbe kolektivnih pogodb ali pogodbe o zaposlitvi.

18. člen

(1) Višino in vrsto nagrade določita delodajalec in delavec v pogodbi, ki jo skleneta v roku treh mesecev od prevzema službenega izuma.

(2) Če je pri ustvaritvi izuma sodelovalo več delavcev, se nagrada izračuna za vsakega posebej. Delodajalec o skupni višini nagrade in o višini nagrade vsakega delavca obvesti vse delavce.

(3) Če delodajalec in delavec v določenem roku ne skleneta pogodbe iz prvega odstavka tega člena, mora delodajalec v pisno obrazloženem sklepu določiti in izplačati nagrado najpozneje v roku treh mesecev od podelitve patenta ali patenta s skrajšanim trajanjem za popolno prevzeti službeni izum ali od začetka uporabe omejeno prevzetega službenega izuma.

(4) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka lahko delavec pisno ugovarja pri poravnalnem svetu v roku enega meseca od prejema sklepa. Če delavec v tem roku ne ugovarja, se šteje, da je nagrada sporazumno določena.

(5) Če je pri ustvaritvi izuma sodelovalo več delavcev, ima vsak delavec pravico do ugovora v skladu s prejšnjim odstavkom.

(6) Delavec in delodajalec lahko kadarkoli predlagata spremembo višine nagrade, če so se okoliščine, na podlagi katerih je bila nagrada odmerjena ali določena, bistveno spremenile. Delodajalec ne more zahtevati vrnitve že plačane nagrade.

19. člen

(1) Delavec, ki je ustvaril prosti izum, mora o izumu pisno obvestiti delodajalca. Obvestilo mora vsebovati toliko podatkov o izumu, da delodajalec lahko presodi, ali gre za prosti izum.

(2) Delodajalec mora delavcu pisno potrditi prejem obvestila o prostem izumu.

(3) Delodajalec lahko, v roku dveh mesecev od prejema obvestila o prostem izumu, pripozna delavcu, da gre za prosti izum, ali prostemu izumu ugovarja pri poravnalnem svetu. Če delodajalec v tem roku izuma ne pripozna za prostega ali ne sproži postopka pred poravnalnim svetom, izgubi pravico prevzeti izum kot službeni izum.

(4) Delavec mora pred začetkom uporabe prostega izuma pisno ponuditi delodajalcu odkup pravice do uporabe prostega izuma. Če delodajalec ponudbe ne sprejme v roku dveh mesecev od prejema ponudbe, njegova predkupna pravica ugasne. Če delodajalec ponudbo sprejme, ne strinja pa se s ponujenimi pogoji, lahko sproži postopek pri poravnalnem svetu v roku dveh mesecev od prejema ponudbe.

(5) Delavec nima obveznosti iz prvega in četrtega odstavka tega člena, če prosti izum očitno ni s področja delodajalčeve dejavnosti.

20. člen (črtan)

21. člen

(1) Za izume, ki jih ustvarijo visokošolski učitelji, znanstveni delavci in visokošolski sodelavci v javnih visokošolskih zavodih in raziskovalci v javnih raziskovalnih zavodih, se uporabljajo določbe tega zakona, razen določb 15. do vključno 19. člena tega zakona, če javni visokošolski zavod ali javni raziskovalni zavod, v katerem so te osebe zaposlene:

- a) s sredstvi iz proračuna zagotavlja organizacijsko infrastrukturo, opredeljeno s statutom, potrebno za obravnavanje izumov po določbah tega zakona in za njihovo učinkovito izkoriščanje;
- b) s pravilnikom ureja postopek prevzema službenih izumov na način, ki je prilagojen potrebam znanstvenega raziskovalnega dela in objave znanstvenih dosežkov;
- c) s pravilnikom določa deleže, ki pri izkoriščanju izuma pripadajo zavodu, enoti zavoda, v katerem je izumitelj zaposlen, in izumitelju. Pri tem delež izumitelja, v primeru, da je izumitelj več, pa delež vseh izumiteljev skupaj, ne sme znašati manj kot 20 odstotkov bruto licenčnine, ki jo dobi zavod od izkoriščanja izuma.

(2) Sredstva za organizacijsko infrastrukturo iz točke a) zagotavlja država posebej, če so izpolnjeni pogoji iz točke b) in c) prejšnjega odstavka. Ministrstvo, pristojno za znanost, v soglasju z ministrstvom, pristojnim za visoko šolstvo, in ministrstvom, pristojnim za tehnologijo, ugotavlja izpolnitev pogojev.

(3) Če niso izpolnjeni pogoji iz točk a) in b) prvega odstavka tega člena, so izumi oseb iz istega odstavka tega člena prosti izumi brez omejitev iz 19. člena tega zakona.

(4) Če je dal zavod fizičnim osebam iz prvega odstavka tega člena sredstva za raziskovalno delo, v okviru katerega je bil ustvarjen izum, ki je prost izum po prejšnjem odstavku, morajo le-te obvestiti zavod o izumu in na njegovo zahtevo tudi poročati o izkoriščanju izuma in doseženih dohodkih. Zavod je upravičen, da v roku treh mesecev po prejemu pisnega obvestila zahteva primeren delež na dohodkih iz izuma. Ta delež ne sme presegati višine sredstev, ki jih je dal zavod na razpolago.

(5) Javni visokošolski zavod in javni raziskovalni zavod z raziskovalno in pedagoško politiko ter individualnimi pogodbami o zaposlitvi skrbita za to, da je prenos znanja v prakso dolžnost visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev ter visokošolskih sodelavcev.

22. člen

(1) V pogodbah, ki jih javni visokošolski zavodi in javni raziskovalni zavodi sklenejo s tretjimi osebami glede financiranja ali sofinanciranja raziskovalnega dela, se določi, komu pripadajo izumi, ustvarjeni v okviru takega raziskovalnega dela ter uredijo vprašanje pravic do uporabe teh izumov, višina in modalitete morebitnega posebnega plačila. Ob tem se primerno upoštevajo pogodbene obveznosti vseh sodelujočih.

(2) V pogodbah za financiranje raziskovalnega dela, ki jih sklene država z javnimi visokošolskimi in javnimi raziskovalnimi zavodi, se določi, da se država odpove pravicam do inovacij, ki bi pri tem raziskovalnem delu nastale.

(3) Zavodi iz prejšnjega odstavka, ki izpolnjujejo pogoje iz točk a) in c) prvega odstavka prejšnjega člena, zagotavljajo sopogodbenikom njihove pravice do izumov v skladu s statutom in pravilnikom. Zneski, ki se dolgujejo zavodu po pogodbi za raziskovalno delo, ne štejejo za licenčnino v smislu točke c) prvega odstavka prejšnjega člena.

(4) Če niso izpolnjeni pogoji iz točk a) in c) prvega odstavka prejšnjega člena, velja njegov drugi odstavek, razen če ni s posebno pogodbo, ki jo zavod sklene z visokošolskimi učitelji, znanstvenimi delavci in visokošolskimi sodelavci in raziskovalci, ki so v delovnem razmerju na zavodu, določeno drugače ali če se te osebe v pogodbi o raziskovalnem delu niso neposredno drugače dogovorile.

III. POSEBNE DOLOČBE ZA VIDEZE IZDELKOV (črtano)

23. člen (črtan)

IV. PORAVNALNI POSTOPEK

24. člen

(1) V sporih med delavcem in delodajalcem o pravicah in obveznostih iz tega zakona je obvezen postopek pred poravnalnim svetom.

(2) Poravnalni svet si prizadeva, da pride do sporazumne rešitve spora.

(3) Poravnalni svet sprejema sklepe z večino glasov.

25. člen

(1) Poravnalni svet se ustanovi pri Uradu.

(2) Urad opravlja administrativno-tehnične naloge za poravnalni svet.

26. člen

(1) Poravnalni svet sestavljajo predsednik, namestnik in štirje člani. Poravnalni svet odloča v sestavi predsednika in štirih članov. Kadar je predsednik zadržan, ga v poravnalnem svetu nadomešča namestnik.

(2) Predsednika in njegovega namestnika imenuje minister, pristojen za področje industrijske lastnine, za dobo treh let in sta lahko ponovno imenovana. Za predsednika in njegovega namestnika je lahko imenovana le oseba, ki ima opravljen pravniški državni izpit.

(3) Dva člana imenuje direktor Urada izmed oseb, vpisanih v register zastopnikov pri Uradu, za vsak posamezen spor. Vsaj en član mora imeti strokovne izkušnje na področju tehnike, na katerega se izum nanaša.

(4) Po enega člana imenuje vsaka stranka v postopku.

(5) Predsednik, namestnik predsednika in člani poravnalnega sveta so za delo v poravnalnem svetu upravičeni do prejema nagrade in povračila potnih stroškov v višini najcenejšega javnega prevoza. Višino nagrade določi direktor Urada.

27. člen

Stranke v sporu pred poravnalnim svetom lahko zastopajo tudi fizične in pravne osebe, ki so vpisane v register zastopnikov pri Uradu.

28. člen

(1) Postopek pred poravnalnim svetom se začne na pisno zahtevo, ki se vloži pri poravnalnem svetu v štirih izvodih.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka mora vsebovati kratek opis spornih dejstev in kaj se z zahtevo uveljavlja. V zahtevi morata biti navedena tudi ime in naslov nasprotnega udeleženca.

(3) Če predsednik poravnalnega sveta ugotovi, da zahteva ne izpolnjuje pogojev iz prejšnjega odstavka, pozove vložnika, naj v določenem roku zahtevo dopolni.

(4) Predsednik poravnalnega sveta vroči zahtevo nasprotnemu udeležencu in ga pozove, da se v določenem roku izjavi o zahtevi.

(5) Če predsednik poravnalnega sveta ugotovi, da se zahteva ne nanaša na pravice in obveznosti delodajalcev in delavcev po tem zakonu, vložnika obvesti, da poravnalni svet ni pristojen za obravnavanje zahteve.

29. člen

(1) Postopek pred poravnalnim svetom poteka v skladu s pravili, ki jih določi poravnalni svet, pri čemer mora biti vsaki stranki v postopku zagotovljeno, da se ustno izjavi o sporni zadevi.

(2) Po izvedenem postopku poravnalni svet vsaki stranki vroči obrazložen predlog za sporazumno rešitev spora, ki ga podpiše predsednik poravnalnega sveta. V predlogu mora biti določen rok za ugovor in pouk o pravnih posledicah, če stranki ne ugovarjata v predpisanem roku.

(3) Vsaka stranka lahko pisno ugovarja predlogu za sporazumno rešitev spora v roku enega meseca od vročitve predloga za sporazumno rešitev spora.

(4) Predlog za sporazumno rešitev spora je sprejet, ko stranke pisno sprejmejo predlagano sporazumno rešitev.

(5) Sporazum iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

30. člen

(1) Postopek pred poravnalnim svetom je neuspešen:

- a) če se nasprotna stranka ni izjavila v roku, ki ji je bil dan po četrtem odstavku 28. člena tega zakona;

- b) če so od trenutka, odkar je bil sprožen poravnalni postopek, potekli trije meseci;
- c) če je nasprotna stranka izjavila, da v poravnalnem postopku ne bo sodelovala;
- d) če stranke pravočasno ne sprejmejo predloga sporazumne rešitve.

(2) Predsednik poravnalnega sveta obvesti stranke, da se je poravnalni postopek neuspešno končal.

31. člen

(1) Postopek pred poravnalnim svetom je za stranki brezplačen.

(2) Vsaka stranka nosi svoje stroške postopka, razen če se sporazumejo drugače.

V. SODNO VARSTVO

32. člen

(1) Sodno varstvo pravic je dovoljeno samo ob pogoju, da je bil poravnalni postopek predhodno sprožen, pa ni bil uspešen.

(2) Brez predhodnega poravnalnega postopka je sodno varstvo dovoljeno samo:

- a) če je delavcu prenehalo delovno razmerje;
- b) če se s tožbo zahtevajo začasne odredbe ali izdaja plačilnega naloga.

33. člen

Za spore med delavcem in delodajalcem o pravicah in obveznostih iz tega zakona je pristojno delovno sodišče.

VI. KAZENSKÉ DOLOČBE

34. člen

Z denarno kaznijo najmanj 1,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje delodajalec, če ne varuje izuma, o katerem ga je delavec obvestil, v tajnosti tako dolgo, kot to zahtevajo interesi delavca (prvi odstavek 7. člena).

35. člen

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se za prekršek kaznuje oseba, ki je izvedela za izum in je svoje znanje o njem izkoristila in ga tudi objavila (tretji odstavek 7. člena).

36. člen

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se za prekršek kaznuje delavec, če v postopku pri Uradu delodajalcu ne nudi pomoči s pojasnili o izumu ter ne da potrebne izjave (drugi odstavek 11. člena).

37. člen

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se za prekršek kaznuje delodajalec, če ne obvesti delavca in mu na njegovo zahtevo in na njegove stroške ne prenese pravice in ne preda za varstvo te pravice potrebne dokumentacije (prvi odstavek 12. člena).

Zakon o pravicah industrijske lastnine iz delovnega razmerja (Uradni list RS, št. [45/95](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

38. člen

Določbe 24. do vključno 33. člena tega zakona veljajo tudi za izume in tehnične izboljšave, ki so bile ustvarjene pred uveljavitvijo tega zakona, če sodni postopki v zvezi z njimi niso bili začeti.

39. člen

Minister, pristojen za znanost in tehnologijo, izda pravilnik o nagradah iz 17. člena tega zakona v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

40. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se prenehajo uporabljati določbe 146. do 172. člena zakona o varstvu izumov, tehničnih izboljšav in znakov razlikovanja (Uradni list SFRJ, št. 34/81, 3/90 in 20/90).

41. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o pravicah industrijske lastnine iz delovnega razmerja – ZPILDR-A (Uradni list RS, št. [96/02](#)) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»11. člen

Postopki pred poravnalnim svetom, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po določbah tega zakona.

12. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravicah industrijske lastnine iz delovnega razmerja – ZPILDR-B (Uradni list RS, št. [139/06](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

25. člen

Postopki pred poravnalnim svetom, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po dosedanjih določbah zakona.

26. člen

Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi Pravilnik o nagradah za inovacije, ustvarjene v delovnem razmerju (Uradni list RS, št. 31/98 in 14/99) z določbami tega zakona.

27. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.